

Caracterizarea personajului Ancuta din opera Hanu-Ancutei scrisa de Mihail Sadoveanu-a patra parte

Alaturi de alt personaj-liant, comisul Ionita, personajul nostru implineste, in text, functia ceremoniala. La comisul Ionita aceasta functie imbraca, normal, o haina lumeasca; mos Leunte da functiei ceremoniale un caracter magic, ireal, inlesnind transferul din eveniment in povestire, din real in fabulos. El deschide in fapt textul, ia parte la constituirea cadrului acestor "povestiri in rama", punandu-l sub pecetea "semnului": "si mos Leunte, cercetand in cartea lui de zodii si talmacind semnele lui Iraelie-imparat, a dovedit cum ca aceste paseri cu penele ca bruma s-au ridicat ratacite din ostroavele de la marginea lumii si arata veste de razboi intre imparati si bielsug la vita de vie".

Naratorul-personaj il vede ca "un taran de la noi, de pe Moldova, ras si cu mustata alba, plin la obraz, voinic si c-o leaca de pantece. Si cand graia si radea i se vedeau maselele ca niste bucati de crita". Imaginea fizica este (aparent) neconcordanata cu atributele spirituale. Sa nu uitam ca tarantul de la Tupilati este ghicitor in zodii, ca si tatal sau, si poarta cu sine pecetea "scrisului": "caci eu in tasca asta de la sold am carte veche intru care se spune tot adevarul".

Aceasta pecete a destinului o mosteneste, desigur, de la tatal sau: "Eram asa flacau trecut de douazeci de ani, si parintele meu ma invata mestesugul lui, caci si el a fost zodier si vraci care nu se mai afla pe lume". Acum, parintele Gherman il vede ca "un batran prea intelept", cunoscator si talmacitor al semnelor: "Eu vad ca dumnealui cunoaste semnele vremii si crugul lunii si al stelelor si poate ceti in zodii.

E om invatat si tine minte de demult".

Facandu-se obisnuitul transfer al evenimentului intr-o alta epoca, cea a "povestilor", mos Leunte este, in naratiunea Balaurul, doar narator - implicat afectiv - al faptelor. Protagonistul este tatal sau, Ifrim, pe care il percepem -din relatarea fiului sau, ajuns acum "mos" -, ca pe un spirit deschis catre ordinea fireasca a lucrurilor. Conform strategiei narative adoptate, calitatile batranului zodier se pot transfera fiului sau.

Insotirea boierului Nastasa Bolomir, recunoscut pentru cruzimea cu care isi impingea sotiile catre pieire, cu frumoasa, vesela si (prea) tanara Irinuta, il implica afectiv pe "cetitorul in zodit De aceea, cand boierul simte ca noua (a treia) nevasta il insala, Ifrim incearca, ajutat de daru-i de solomonar, sa o apere, "talmacind" zodiile in asa fel, ca sa domoleasca furia boierului.